

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA



Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

Amb el patrocini de la



FUNDACIÓ
PROPEDAGÒGIC

RECULL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DILLUNS 12 D'ABRIL DE 2010

[DIARI DE GIRONA](#)

[AVUI](#)

[AVUI](#)

[BTV](#)

[DIARI DE GIRONA](#)

[EL PERIODICO](#)

[LA VANGUARDIA](#)

[LA VANGUARDIA](#)

[El curs es tancarà amb una altra vaga contra Educació, el 18 de maig](#)

[Noves mobilitzacions](#)

[Reportatge: El desgavell dels horaris](#)

[Les AMPA reclamen una educació pública de qualitat](#)

[Pares i fills no tenen drets equivalents, un pare no ha de negociar amb el fill](#)

[Desenes de pobles de l'interior de catalunya es queden sense nens](#)

[El Síndic de Greuges investigará la supresión de bachilleratos](#)

[En España hay 120.000 alumnos que desean recibir clases de islam](#)

DIARI DE GIRONA. 11.04.10

EL CURS ES TANCARÀ AMB UNA ALTRA VAGA CONTRA EDUCACIÓ, EL 18 DE MAIG

Els sindicats programen referèndums als centres, tancades i la primera aturada del curs 2010-2011

El curs escolar acabarà amb una altra vaga del professorat, que s'ha convocat per al dimarts 18 de maig. Aquesta aturada arribarà dos mesos després de la realitzada el 17 de març i la convoquen els mateixos sindicats, que també mantenen les reivindicacions: Ustec-STEs, CCOO, Aspepc-SPS i FETE-UGT, que ahir també tenien el suport del Sindicat d'Estudiants. A més, aquestes formacions sindicals ja han posat data a la primera vaga del curs vinent, que han programat per al 28 de setembre.

Els representants dels docents han donat forma al calendari de mobilitzacions que van anunciar durant la darrera jornada de vaga i que arrencarà el 27 d'abril a tot Catalunya, dia que tenen previst convocar concentracions municipals davant els ajuntaments. Una altra acció consistirà en organitzar referèndums als centres educatius, amb els lemes "No a la política educativa del Departament d'Educació" i "Per una gestió democràtica i participativa dels centres". Aquestes consultes estaran obertes a tota la comunitat educativa: mestres i professors, pares i estudiants de secundària.

Per al 6 de maig han organitzat tancades sindicals a escoles i instituts. Una setmana abans de la vaga, el dia 11, es realitzarà una concentració a la plaça Sant Jaume de Barcelona en protesta per la retallada de plantilles docents i pel tancament de grups.

La nova jornada de vaga contra el Departament que dirigeix Ernest Maragall s'ha programat per al 18 de maig, gairebé un mes abans que acabi el curs 2009-2010 -l'últim dia de classe serà el 22 de juny.

Per les accions no s'acabaran aquí, sinó que continuaran el 29 de maig amb una manifestació de la comunitat educativa a Barcelona i, fins i tot, han previst mobilitzacions per a l'inici del proper curs. Així, per al primer dia de classe, que d'acord amb el nou calendari escolar serà el 7 de setembre, els sindicats proposen a mestres i professors que retardin dues hores l'inici de l'activitat lectiva i comencin a les 11 del matí.

El calendari de mobilitzacions dissenyat pels representants dels docents es completa amb una altra vaga de l'ensenyament públic el 28 de setembre.

[inici](#)

NOVES MOBILITZACIONS

Els sindicats de mestres preparen noves mobilitzacions i dues jornades de vaga més aquesta primavera i estiu. Els sindicats USTEC, CCOO, UGT, i ASPEC van acordar ahir l'esborrany de calendari de mobilitzacions, que s'iniciarà el 27 d'abril amb concentracions i tancades als centres, i que viurà la primera jornada de vaga i manifestació durant la tercera setmana de maig.

Les mobilitzacions estan pendents de l'aprovació per part dels militants sindicals. Els docents preveuen una segona manifestació a finals de maig i una nova jornada de vaga ja al setembre. Els sindicats protesten pel calendari escolar, que avança l'inici del curs una setmana, i la falta de mitjans, així com les noves atribucions als directors i els dèficits a l'hora d'assignar les plantilles de cada centre. El front sindical contra la gestió d'Educació i del conseller Ernest Maragall ja ha generat quatre dies de vaga els dos últims anys.

Per altra banda, Educació fa fer públiques ahir les dades de la preinscripció escolar 2010-11. Nou de cada deu alumnes que han sol·licitat plaça per començar el curs de P-3 aquest setembre a Catalunya podran estudiar al centre escollit com a primera opció, un percentatge lleugerament superior a l'any passat (91,6% davant del 90,9%). Del total de 77.629 alumnes, doncs, 70.897 entraran al centre favorit. El departament d'Educació va facilitar ahir les dades definitives del període de preinscripció escolar, com a conseqüència del nou calendari acadèmic, que avança una setmana l'inici de les classes el setembre vinent.

[inici](#)

EL DESGAVELL DELS HORARIS

El debat sobre les hores de treball és encara tímid i poc reivindicat | Les persones que trien els horaris treballen més | La jornada partida topa amb la d'escoles o bancs

Cada vegada que s'insinua un canvi d'horari a les escoles o del calendari escolar, com succeirà el curs que ve, la societat posa el crit al cel. Si la majoria de pares i mares normalment ja no poden fer front a les entrades i sortides dels seus fills de classe, de nou del matí a cinc de la tarda (i tiren d'avis o de cangurs) encara pitjor si, a més, es canvia una setmana de festa al setembre per una al febrer, quan demanar festa a l'empresa sembla més difícil. I això és així perquè a Catalunya (i a l'Estat) es fan encara horaris laborals llargs amb interrupcions eternes per dinar, però els col·legis, els bancs i els metges, per posar només alguns exemples, fan cada cop horaris més europeus, és a dir, es tendeix a la jornada intensiva per alliberar hores a la tarda, que juguen a favor de la família.

Els horaris laborals o d'oci estan encara marcats per un concepte del treball molt lligat, encara, a la Revolució Industrial, quan era el centre de la vida, i també a l'horari partit -herència de la postguerra, quan la gent necessitava dues feines i treballar matí i tarda per sobreviure-, de manera que costa canviar-los i adaptar-los a les noves necessitats i al nou model social. La dona ja està plenament incorporada al mercat de treball i força feines impliquen desplaçaments cada cop més lluny de casa, per exemple.

Però el debat de la conciliació encara és tímid. "Pràcticament no surt als convenis col·lectius, cosa que vol dir que encara no és una prioritat que es negocia a les empreses tot i que és evident que afecta tothom", diu Sara Berbel, directora general d'Igualtat d'Oportunitats en el Treball.

Ella té clar que "a la societat actual li cal una nova organització del temps de treball" i que per aconseguir-ho s'ha de fer "molta pedagogia" per sensibilitzar la societat i "molta insistència" per explicar molt bé els beneficis de la conciliació.

Horari motivador

"S'ha demostrat, i nosaltres vam fer una enquesta sobre condicions de treball a Catalunya, que les persones que decideixen el seu horari treballen més hores que les que fan un horari rígid", explica. "Això vol dir que treballen més de gust i estan més motivades", assenyala. És una regla de tres: qui està més content produeix més i millor i això incideix en la competitivitat de l'empresa. "Si les empreses volen retenir el talent, han d'apostar per aquestes mesures", defensa.

Berbel creu que el canvi social que cal "el viurà la generació dels nostres fills", que quan requereixin l'ajuda dels seus pares potser no la podran obtenir perquè aquests "encara estaran treballant".

La mala organització dels horaris laborals afecta tothom, però especialment les persones amb fills i les qui tenen persones al seu càrrec. Com podem fer-ho? És la pregunta del milió.

"Si a la majoria d'empreses hi manessin dones, moltes coses canviarien", diu Berbel, que manté que les empreses liderades per dones són pioneres en mesures de conciliació. En política de llums apagats, per exemple. Què és això? Doncs que a les sis o a les set de la tarda es tanquen portes i punt. I no es convoca cap reunió a les vuit.

HORES I HORES FORA DE CASA

CREIX · Augmenten els infants que passen massa temps a la guarderia ALERTA · Els experts expliquen que ja hi ha menors amb trastorns QÜESTIÓ · Els experts pregunten: estem abandonant els nens ?

Cada vegada hi ha més infants que, se suposa que perquè els pares treballen (n'hi ha que directament se'ls treuen de sobre tot i que això és políticament incorrecte dir-ho), s'estan hores i hores a la guarderia. O, si van a escola, s'estan hores i hores entre l'escola i les activitats extraescolars. Sovint passa que els infants entre una activitat i l'altra s'han d'estar amb una cangur o amb uns avis que, moltes vegades, fan una feina que no els pertoca. Total: que cada cop hi ha més infants que s'estan menys temps amb els seus pares i a casa seva. Un grup d'experts, preocupats per aquesta tendència creixent -que ja està provocant, diuen, trastorns importants en un nombre considerable de nens - han celebrat a Barcelona una primera jornada per tractar aquest tema, que, segons apunten, pot esdevenir un greu problema. Els experts, que emmarquen el debat en l'espínós i genèric tema de la conciliació de la vida familiar i laboral han titulat les jornades amb una significativa pregunta: L'abandó familiar en la societat del benestar? Perquè el cas és que, segons els experts, no és només la pobresa la que allunya els pares de casa i, per tant, confina els fills a institucions.

"Els infants no tenen veu i nosaltres no podem parlar per ells, però amb el seu comportament ens diuen coses i aquí sí que podem fer d'altaveu. I què ens diuen: doncs que quan s'estan massa hores en una guarderia els nens comencen a comportar-se de forma anormal. Reclamen més atenció de l'educadora, reclamen més contacte i afecte, el que els haurien de donar els pares". Ho explica Lita Álvarez, presidenta de la Fundació Quatre Vents, entitat que, juntament amb l'institut docent Sant Pere Claver, han organitzat aquestes jornades. Quatre Vents té una guarderia "social" al Raval oberta les 24 hores del dia. "Intentem posar un límit perquè hi ha gent que ens deixaria la criatura tot el dia", afirma. I també és contundent amb el tema dels casals d'estiu: "Hem hagut de posar una quota per evitar que ens col·loquin el nen famílies que no treballen".

I no és només en aquest estadi de nens petits que s'ha detectat aquest "abandó" ("hi ha nens que entre l'escola i les extraescolars els estan criant les institucions", denuncia Lita Álvarez) sinó que ja hi ha una generació de menors que reben el nom de nens clauer, perquè duen el clauer a sobre i quan pleguen de classe se'n van a casa sols i s'estan hores sols, fent el que els dona la gana sense cap control. "Els perills, i no només emocionals, dels nens que creixen sense la guia dels pares és enorme", denuncia Álvarez, que constata que, malgrat que tot això ja se sap, "els infants no interessen, són invisibles, els grans oblidats d'aquesta societat" i es destina poc temps a pensar en ells i en la manera de posar-hi remei. "Sense dubte és una situació difícil de corregir amb aquests horaris laborals absurds que tenim ara", conclou.

LA RACIONALITZACIÓ D'HORARIS, UNA DEMANDA HISTÒRICA

No tots els pares poden portar els fills a l'escola i recollir-los

La racionalització dels horaris és una reivindicació històrica dels pares i mares que, a banda d'haver de fer mans i mànigues per portar i anar a recollir els fills a l'escola, es troben en la situació de no poder atendre els infants durant tots els períodes de vacances (conseqüència, entre altres coses, del fet que els horaris escolars es van fixar quan la majoria de mares no treballava fora de casa). Per ajudar els pares que no es poden fer càrrec dels fills, especialment durant les vacances, les AMPA assumeixen des de fa anys la gestió d'activitats extraescolars pedagògiques i d'oci, recorda Dolors Busquets, de la FaPac, la Federació d'Associacions de Pares de Catalunya.

No obstant això, i a causa del nou calendari escolar aprovat per Educació que començarà el proper curs (que avançarà el curs una setmana i donarà festa als escolars una setmana de febrer) les associacions de pares i mares creuen que l'administració "s'ha d'implicar i destinar els recursos que calguin per garantir que tots els alumnes puguin omplir el temps de vacances si els pares no poden estar amb ells".

Els 'nens clauer'

La FaPac alerta que actualment, i com a conseqüència del fet que molts nens no poden ser atesos degudament perquè acaben l'escola molt abans que els pares surtin de la feina, ha sorgit el terme nen clauer. "Són els nens que porten a sobre un joc de claus en edats no adequades perquè quan surten de l'escola no hi ha ningú a casa", explica Walter García, que fins a finals de març era president de la FaPac.

Segons l'entitat "el nou calendari posarà a prova especialment el sector empresarial ja que la seva implicació s'hauria de traduir en més permissivitat a l'hora de concedir dies lliures als treballadors en èpoques no habituals, com el mes de febrer". "És necessari que les empreses siguin més flexibles. Som en un país que premia el fet d'estar moltes hores a la feina i això perjudica, sobretot, les mares. Som el país menys productiu i el que passa més hores a la feina", recorda Dolors Busquets, que reclama "un debat obert sobre la racionalització dels horaris" i advoca per "un canvi de valors".

[inici](#)

BTV. 11.04.10

LES AMPA RECLAMEN UNA EDUCACIÓ PÚBLICA DE QUALITAT

Uns 200 representants de les AMPA de l'Àrea Metropolitana s'han concentrat a la plaça de Sant Jaume per demanar més recursos per al sistema educatiu, una autèntica educació de qualitat, més suport per a aquestes associacions i una conciliació real de la vida professional i familiar.

Veure video: <http://www.btvnoticies.cat/2010/04/11/les-ampa-reclamen-una-educacio-de-qualitat/>

[inici](#)

DIARI DE GIRONA. 11.04.10

PARES I FILLS NO TENEN DRETS EQUIVALENTS, UN PARE NO HA DE NEGOCIAR AMB EL FILL

ENTREVISTA DE ALBERT SOLER

Urta va ser Defensor del Menor de la Comunitat de Madrid i president de la xarxa europea de defensors del menor. Alguns llibres seus -com El pequeño dictador¿Qué ocultan nuestros hijos?- ja són uns referents. Dimecres, al Montessori de Girona, fa una conferència sobre educació.

El nen es converteix en dictador des del moment que neix?

El dictador no neix, es fa. Inclús des dels primers dies de vida, per errors educatius.

Tots els nens són dictadors?

Tots els nens són capritxosos, però això no és ser dictador. Ser dictador suposa sentir el plaer de vèncer l'altre. Es nota que ho és quan imposa les seves rebequeries, extorsiona, i el seu principi filòsofic és "primer jo i després jo".

N'hi ha molts, d'aquests?

Sense dubte. Abans el nen no tenia drets, però ara hem aconseguit el contrari: que els adults arribin a tenir por dels nens. L'any passat hi va haver a Espanya 8.000 denúncies de pares contra fills. Un terç d'aquests són noies.

S'acosta la paritat també aquí.

Fins fa poc era impensable que les noies tinguessin duresa emocional i fossin psicopàtiques. Ara és una realitat que explica fets com el de Seseña.

Com hem arribat a aquest punt?

En ocasions en lloc d'educar en la sensibilitat i l'empatia estem educant en l'egocentrisme: l'important sóc jo. Així, molts joves confonen felicitat i plaer, que són coses diferents.

Com ho poden aturar els pares?

El problema són els pares que per un sentiment erroni de culpabilitat -per no dedicar prou temps al fill, etc.- són permissius.

La por de perdre'l, no?

Hi ha psicòlegs que han dit que posar límits a un nen el traumatitza. Això és fals, però ha calat. En realitat, no posar un límit a un nen el neuratitza. El nen necessita límits.

Encara que suposin enfrontament?

També ha calat això de la "igualtat de drets". Una cosa és que el nen tingui drets -que els té- i l'altra és que els pares es posin al seu nivell en una lluita de drets equivalents. No és això. Un pare no ha de negociar amb el fill.

Una bufetada és denunciable?

No crec que s'hagi de pegar als fills, igual que no s'ha de pegar les dones, tot i que per descomptat un mastegot a un nen no és cap principi de maltractament. Ara bé, l'educació ha de partir del bon exemple i de la sanció. És important la sanció immediata, equilibrada i proporcional. I fer-la complir.

És pot ser pare i amic a la vegada?

Amic entès com a col·lega, per descomptat que no, millor que cadascú tingui els seus. Amic com a persona que està a la rereguarda per si un dia passa alguna cosa no fallar-li, sí. El problema és que hi ha pares que no són adults.

Generación Ni-Ni reflecteix la joventut?

No, la nostra joventut està molt preparada, sense fronteres, i molts treballen i estudien. Ara, també n'hi ha una part que és nihilista, edonista, i amb un bagatge cultural molt baix. I aquests segur que generaran problemes.

[inici](#)

EL PERIODICO. 11.04.10

DESENES DE POBLES DE L'INTERIOR DE CATALUNYA ES QUEDEN SENSE NENS

*Els serveis que ofereixen les petites capitals de comarca atrauen la població del seu entorn
Quatre municipis no tenen ni un sol menor de 15 anys i en 31 més n'hi resideixen menys de deu*

On no hi ha canalla, no hi ha futur. Cada vegada són més els pobles de Catalunya que agonitzen, gairebé literalment, perquè no hi queden criatures. O són cada vegada menys els nanos que corren pels seus carrers silenciosos. I no només en poblets de muntanya de difícil accés, sinó en zones amb bona carretera, a menys d'una hora de l'àrea metropolitana de Barcelona i a pocs quilòmetres de petites capitals de comarca que atrauen la població i buiden els nuclis que els envolten.

Segons l'Institut d'Estadística, en quatre municipis catalans no hi ha cap menor de 15 anys empadronat. A Cava (Alt Urgell, 55 habitants), Gisclareny (Berguedà, 34), la Febró (Baix Camp, 49) i Forès (Conca de Barberà, 49) només hi viuen adults. Veient els carrers buits i escoltant els veïns, no sembla que hi hagi ni joves de menys de 25 anys, tot i que les xifres oficials no precisin fins a aquest punt. Hi resideix molta gent gran de 65 anys, que a vegades supera el 25% de la població.

ESTADÍSTICA ENGANYOSA

Hi ha 31 municipis més, sobretot a Lleida (16) i Tarragona (9), on ja hi ha menys de 10 criatures de fins a 14 anys. D'aquí un temps, ells també hauran crescut o hauran marxat, amb els pares o sense, a llocs on l'escola quedi més a prop i el futur pinti menys negre i rural. Són estadístiques, a més, que enganyen una mica. No tots els empadronats viuen realment al poble, sinó que alguns només hi van els caps de setmana, i per això la realitat acostuma a ser més desoladora. Segurament ja hi ha més municipis sense criatures.

Catalunya no deixa de guanyar habitants. La pujada també es produeix, tot i que de manera més moderada, en zones rurals i muntanyoses on feia dècades que registraven un procés de despoblació. Ara ja no hi ha comarca que perdi gent, però en moltes els habitants busquen el seu futur als municipis més grans, petites ciutats de vegades.

Així, s'està buidant l'entorn de Cervera i Tàrrrega, sobretot pel sud. És, juntament amb la vall Fosca i els seus voltants, la zona de Catalunya amb menys nens: aproximadament el 6% dels habitants, quan la mitjana catalana és d'un 15% de menors de 15 anys. Una cosa semblant passa a les àrees d'influència de Montblanc, Reus, Calaf, Lleida, Balaguer, Tremp, la Seu d'Urgell, Berga i Ripoll. Mentre que fills i néts se'n van a aquests nuclis amb més serveis, els avis es queden al lloc de sempre, cada vegada més sols. Únicament els caps de setmana aquells pobles envellits recobren una mica de vida, amb el retorn dels fills perduts a les seves segones residències.

PROCÉS CENTENARI

El fenomen, per descomptat, no és nou. Tomàs Vidal, catedràtic de Geografia Humana de la Universitat de Barcelona, va fer el 1974 la seva tesi doctoral sobre la despoblació de la Catalunya rural des del 1860. «La migració del camp és tan antiga com les ciutats mateixes. En la revolució industrial se'n van anar del camp els que sobraven, els que no hi tenien feina. Després, entre els anys 50 i 70, se'n van anar gairebé tots els altres».

Vidal veu fins i tot una petita inflexió. El 1974 encara creia que l'abandonament del camp seria irreversible. «Però arribaven els cotxes per a tothom, les vacances, els diners per comprar una casa de poble», recorda. Ara constata que hi ha un nou grup de gent que s'instal·la al camp, els neorurals a la recerca de pau.

LES MÉS ENVELLIDES

La situació és molt diferent on el turisme ha desplaçat l'agricultura com a mitjà d'ingressos, com al Pirineu, respecte de les zones on segueix sense haver-hi al·licients econòmics per als joves. La part central i oriental de Catalunya ho pateix molt, i el sud la Terra Alta i el Priorat són les dues comarques més envellides; si la mitjana catalana és d'un 16% de més grans de 65 anys, a la Terra Alta el percentatge és del 26%, i al Priorat del 24%. Només el Pallars Jussà, amb un 25%, té el mateix problema.

Vidal resalta la importància de la immigració, ja que molts dels pocs nens que queden en pobles són de pares arribats de fora. «Sense la immigració andalusa dels 60 i l'africana i sud-americana de l'última dècada, a Catalunya només seríem quatre milions i hi hauria molts més pobles abandonats», conclou el catedràtic.

[*inici*](#)

LA VANGUARDIA. 12.04.10

EL SÍNDIC DE GREUGES INVESTIGARÁ LA SUPRESIÓN DE BACHILLERATOS

El 91,6% de los alumnos de P3 y el 92,7% de primero de ESO estudiarán en el centro elegido

El Síndic de Greuges ha abierto una actuación de oficio a raíz de las noticias publicadas en La Vanguardia el 15 y 16 de marzo en donde se informaba de la decisión del Departament d'Educació de suprimir bachilleratos de una línea - un solo grupo por curso-en trece institutos de Catalunya para el próximo curso.

Según el Síndic, esta medida "puede tener efectos negativos sobre la equidad de acceso a la educación postobligatoria y las oportunidades educativas de los alumnos afectados", además de sobre "la segregación escolar del sistema". El departament sostiene que no existen consignas para eliminar todos los bachilleratos de una línea, sino de dar coherencia y racionalizar la oferta de estudios postobligatorios.

Por otro lado, el 91,6% de los alumnos de P3 y el 92,7% de primero de ESO han sido admitidos en el centro que eligieron en primera opción tras acabar el proceso de preinscripción en Catalunya. El porcentaje es ligeramente superior al del año pasado.

[*inici*](#)

LA VANGUARDIA. 10.04.10

EN ESPAÑA HAY 120.000 ALUMNOS QUE DESEAN RECIBIR CLASES DE ISLAM

Pese al acuerdo de 1992 entre el Estado y la Comisión Islámica de España (CIE) que permite la enseñanza de la religión islámica en las escuelas españolas, hasta el año 2005 ningún alumno pudo disfrutar de ella. Actualmente hay 46 profesores que enseñan el islam (16 en Andalucía, 11 en Melilla, 14 en Ceuta, tres en Aragón, uno en Canarias y uno en el País Vasco), pagados por el Estado español y elegidos por la CIE.

Sin embargo, el número de alumnos que potencialmente desearían tener clases, según datos de la CIE del 2008, son unos 120.000, de los cuales 31.000 corresponden a Catalunya, 19.000 a Madrid, 17.000 a Andalucía, 8.000 a Valencia y 7.000 a Murcia. "Pero la culpa de que no haya más profesores y más clases no es tanto del Estado como de la falta de acuerdo entre las propias comunidades musulmanas", dijo el profesor Ricardo García, de la Universidad Autónoma de Madrid, durante el seminario Llibertat religiosa i ciutadania musulmana organizado por el departamento de Derecho Público de la UAB con el patrocinio del IEMed, la obra social de La Caixa e Ibn Batuta.

Uno de los temas repetidos en esas jornadas ha sido la representatividad de la Comisión Islámica. El profesor Iván Jiménez-Aybar, experto en asuntos religiosos, planteó la necesidad de reformar la CIE y adaptarla al modelo de Estado autonómico actual.

El profesor Àlex Seglers, organizador del seminario junto a Pedro A. Perlado, defendió la necesidad de revisar el acuerdo de cooperación del 92 y adaptarlo a las circunstancias actuales. "La integración de los inmigrantes no sólo es socioeconómica, también es cultural y religiosa", dijo. Y a continuación abogó por "estrechar lazos con Marruecos, tanto de tipo académico como políticos, sociales y culturales, para evitar corrientes islámicas no acomodables".

El director general de Asuntos Religiosos, José María Contreras, avanzó también algunas líneas de la futura ley orgánica de libertad religiosa que el Gobierno tiene la intención de aprobar tras el verano para que luego sea debatida en el Parlamento. En el debate con los representantes políticos, Glòria Renom (CiU) pidió que esta ley respete el artículo 161 del Estatut. Intervinieron también Antoni Bosch (PP), J. López Camps (PSC) y Miquel Àngel Estradé (ERC). Otros ponentes destacados fueron Alberto de la Hera, Dolors Bramon, Ferran Requejo, Francesc de Carreras, Silvio Ferrari y Javier García Oliva.

[inici](#)